

Tizenkét lépés a bölcsesség felé

Keleti és nyugati tanítások a gyakorlatban – tanfolyam

Kurzusok indulnak ősztől országsszerte minden központunkban

Ismerd meg a benned rejlő hőst India ősi eposza segítségével!

Vedd fel a harcot belső árnyaiddal a tibeti tanítások ösvényén!

Eredj a szenvedés okának nyomába Buddhát követve!

Utazz Egyiptomba az igazságosságot keresve!

Szeresd meg a tanulást Konfuciuszsal!

Kutasd Platónnal az emberi együttélés törvényeit!

Találd meg a boldog élet kulcsait a sztoikusokkal!

Járj az értelem útján Arisztotelésszel karöltve!

Szemléld Plótinosszal a világ születésének titkait!

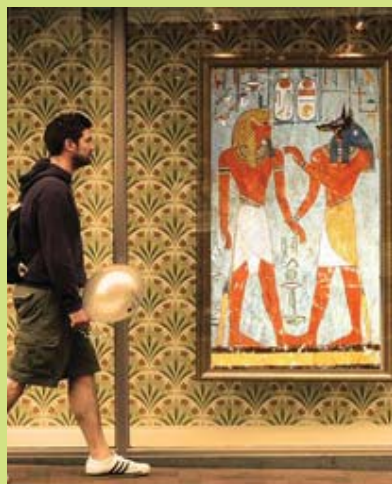
Pillants be szíved laboratóriumába a régi alkímisták vezetésével!

Lelj a halhatatlanság nyomára kelet és nyugat bölcséinek tanaiban!

Kémléld velünk a jövőt az elmúlt történelmi korszakok tanulságának tükrében!

A kurzus során a test, az energia, az érzelmek és a gondolatvilág megismerését segítő gyakorlatok sajátíthatók el.

Belépődíj: Az első alkalom díjmentes. Az egyes helyszínekre vonatkozó információért, kérjük, látogass el honlapunkra: www.ujakropolisz.hu/minden_program

Égi tűz és földi tüzek – Szent Iván-éji ébredés

„Néhol kerekeket forgattak annak emlékeztetére, hogy a nap immár a' maga abrontsának felső Pontyára felhágott s megis fordult” – idéz fel egy nyári ünnepi szokást a 18. században Bod Péter. Az a bizonyos *abronts* nem más, mint a Nap földi nézetből rótt éves útjának hatalmas köre. Ennek *felső Pontyára* az északi félgömbön június 21-én, a nyári napfordulón érkezik.

Az „év teteje”, vagyis amikor az egyre növekvő fény a leghosszabb időt hódítja el a sötétségtől, és amikor a Nap sugarai pontosan merőlegesen érkeznek a Ráktérítőre, mindenhol kiemelkedő ünnepe volt az esztendőnek. Az ókori Görögországban sok helyütt ekkor kezdték az évet: Athénban és Delphoiban például a fordulót követő újhholdkor, más városokban, ahol hozzánk hasonlóan a téli napfordulóhoz viszonyítottak, félév-ünnepet ültek. Európában a középkortól a kereszténység ünnepei fedik el, illetve olvasztják magukba a Nap ciklusának ünnepeit: ahogy a téli napfordulóra a győzedelmes Nap, Krisztus születése, és a tavaszi napéjegyenlőség közelébe a Húsvét került, úgy a nyári napforduló Keresztelő Szent János ünnepe, vagyis a Magyarországon elterjedtebb szláv eredetű elnevezéssel: Szent Iván napja lett.

Bod Péter bizonyos *kerekek forgatásáról* szól. Levegőbe dobált vagy éppen domboldalon legurított lángoló, tüzes kerekek voltak ezek, amelyek már alakjukkal is a Napra utaltak. Akár a kelták, germánok, szlávok nyári ünnepeit vizsgáljuk, akár a magyar – a kereszténység felvétele előtti időkből táplálkozó – néphagyományt tekintjük, kiderül, hogy az ünnepek kulcseleme a tűz: az ég tüzeit földi tüzekkel köszöntötték.

A középkorban Európa-szerte, így Magyarországon is általános volt, hogy a napforduló éjszakáján tüzet raktak a falun kívül, dombon, temetőben. A tüzet csontokkal, szeméttel is táplálták, hogy minél nagyobb füstje legyen, így még inkább távol tartsa a rossz erőket az emberekől. A tűzugráson kívül szokásban volt még a fáklagyújtás, tüzes karikák eregetése, tűzcsóválás. Svédországban például általában a keresztutakon gyűjtötték a máglyákat, Csehországban kátránnyal bekent kerekeket gurítottak le a dombtetőről. A magyar falvakban dalok kísérték végig e különös, vidám éjszakai eseményeit: az igencsak terjedelmes, sokszor ismételt strófák reggelig szóltak a tűz mellett.

A földi tűz tehát az égi Nap párja, a világság, a tisztaság, az egészség, az életöröm jelképe, ezért a megtisztulással, a gyógyítással és az egészség megőrzésével kapcsolatos szokásokat gyakoroltak Szent Iván varázslatos éjszakáján. A tűzzel illatos növényeket, virágokat is füstöltek, amelyeket később gyógyításra is felhasználtak. Úgy tartották, a tűzbe dobott gyümölcs különleges erőt kap. A magyar néphitben is ismert, hogy Szent Iván előestéjén virágozik a páfrány. Az aranyfényű virág csak néhány pillanatig él. Aki keresve-keresetlen rátalál, érteni fogja az állatok nyelvét, sőt van, ahol úgy tartják, a füveket és fákét is, és meglátja a földbe rejtett kincseket. Vagyis úgy

BUDAPEST Hunyadi Kultúrműhely

Budapest II., Margit krt. 64/b, fszt. 6.

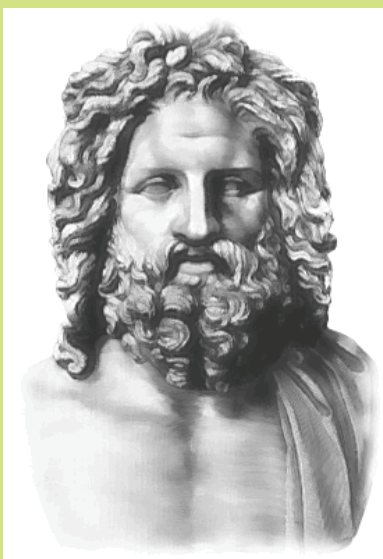
Férfi archetípusok

2013. június 15. szombat, 17.00

Sokfélék vagyunk és mindenki önmagában egy teljes világ, sajátos és egyedi. Ezzel együtt azonban sok bennünk a közös vonás. Miben rejlik egy férfi ereje? Milyen tevékenységek révén teljesebbé ki és válhat valódi önmagává? Sajátos erejének milyen árnyoldalai lehetnek?

Előadásunkban az olümposzi archetipikus férfi istenek közül elsősorban Zeusz, Arész, Héphaisztosz, valamint Orpheusz hősök fog szerepelni.

Belépődíj: 900 Ft, kedvezménnyel 700 Ft.

Kislány a pokolban – monodrámá

2013. június 16. vasárnap, 17.00

„Kora délután volt, amikor megérkeztünk. A láger kapujában akkor zenekar játszott, csupa csíkos ruhás nő. Gyerekfejjel úgy gondoltam, ahol zenével fogadnak, az nem is lehet olyan rossz. Rosszul gondoltam.”

II. világháború, Magyarország, Budapest. A zsidókat gettóba zárják vagy Németországba hurcolják. Egy 15 éves kislány, aki megjárja a poklot Bergenbelzenben. Tizenötezer gyermek közül alig százan éltek túl.

Belépődíj: 900 Ft, kedvezménnyel 700 Ft.

hitték, ez a fényes nap nem mindennapi erőket mozgósíthat.

A nyári napforduló ünnepe, a többi ünnephez hasonlóan, a természet ciklikusságára tanít. Nemcsak az esztendő ritmusa követi a természetét, hanem az emberi élet is párhuzamba állítható ezzel a nagy körforgással, azaz az ember és a világ egységét alkot. Nem véletlen tehát, hogy a nyári napforduló ünnepein nagy szerepet kapott a szerelem, a házasság, termékenység gondolatköre. A természet a zsenge tavasz, a születés időszaka – az ember életében a gyermekkor és a kora ifjúság – után teljesen kibontakoztatja erejét, megéri magjait, virágaiból gyümölcsök lesznek, ahogy egy fiatal felnőtt is éretté válik.

Az év legrövidebb éjszakája a fényes ünnepel még kurtább lett. A tüzek meg-

idéztek a Nap erejét és tisztító, felelős felnőtté érlelő hatását. Amikor a Nap ereje teljében van, a természet segíti az embert, hogy aktív cselekvéssel, intenzíven befektetett energiával kimunkálja alkotásait, megvalósítsa legfontosabb terveit. Vagy legalább lépjen ezekben egy nagyot, s azzal forgassa meg maga is az Égi „abrantsot”. Ezután majd újra fordul az égi kerék, a kiteljesedést lassan a visszahúzódás és elmélyedés követi, ahogy régen mondták, egy-egy „kakasléppel” rövidülnek a fényes órák. Ahogy a természet, úgy a napforduló után a magyar falu és az egyes ember élete is új szakaszba lépett. A nyár derekán következett a beérés dolgos ünnepe: az aratás, s mindenki betakaríthatta a termést, a jól végzett munka gyümölcsét.

Biró Muszti Hajnalka – Takács Mária

Az elme rövid története

Elmének megadatott az, ami semmi más részünknek sem: gondolkodhat önmagáról. Érdekes belefogni ebbe az „öngondolkodásba”, hogy az elme valóban a feje legyen az ember egészének.

Rövid elmélkedés után észrevehetjük magunkban elménk kettős természetét. Mintha két szeme lenne: az egyikkel folyamatosan a konkrét világba tekint, fogalmakat határoz meg és elemzéseivel foglalatostokodva meglepően sokat időzik érzéseink-érzelmeink rendezgetésével, gyakran ismételtetésével. Másik szemével azonban, ha csak pillanatokra is, de képes kinézni a látható és információkkal bekerített szférából. Amikor az elemzéseket és a körkörösen visszatérő gondolatokat otthagya pártatlanná válik, amikor már nem homályosítja el ítéletei és teret ad az olyan – biokémiai képletekkel leírhatatlan – belső jelenségeknek, mint az intuíció, a hit vagy az ugyancsak megmagyarázhatatlanul működő szeretet.

Az elme feladatát érdekes módon világítja meg a görög Prométheusz istenről szóló mítosz. Prométheusz – miután testvére minden képességet és erőt szétosztott az állatok között – adni akart valamit a védtelenül maradt embernek, ezért elhozta neki az égből a tüzet. Aiszkhülosz *A leláncolt Prométheusz* című drámájából

kiderül, hogy ezzel a mesterségekre tanító tűzzel mást is kapott még az ember ajándékba: azt, hogy tudatában legyen halhatatlanságának és soha ne veszítse el a reményt. Innentől kezdve fel van vértézve az elmével, amely tehát égi eredetű, és nem csak a praktikus, mindennapi ést jelent.

Ha elménk ekkora áldás, miért látjuk mégis átoknak is egyszerre? A választ keresve gondoljunk vissza például az utóbbi negyedóra, és fussuk végig magunkban, merre jártak gondolataink e kis idő alatt! Legtöbbünknek valószínűleg sokféle, ide-oda futó ötlet tűnt fel, amelyek közül egyesek megmagyarázhatatlanul megszöszaladtak, mások meg – néha a legjobbak – gyorsan elfelejtődtek. Az elme egyik tulajdonsága tehát az, hogy nehezen irányítható, sőt, mintha egyszerre túl sok gondolatnak vagy gondolatfoszlálynak akarna helyet adni. Hogyan lehetne

hát jobban vezérelni ezt az engedetlen részünket?

Ugyancsak nem kell messze keresnünk az elme egy másik, szenvedést hozó jellemzőjét: ideje egy részét a „mi lesz, ha...”, „mi lett volna, ha...” kezdetű gondolatokkal és mindennemű ítélezésekkel tölti. Vagyis feltételez, anélkül, hogy ellenőrizni tudná és akarná, hogy ezeknek a véleményeknek van-e köztük a valóság-hoz és az igazsághoz. Továbbá, bár szétfutó gondolatok is jellemzik, van az elmének egy olyan tulajdonsága is, amelyben meglepő „koncentrátságot” mutat. Elég arra gondolnunk, micsoda kitartással tud egy vágyott dolog körül időzni, mennyire részletesen képes ecsetelni, megtervezni az elérését, és utána rajta lenni, hogy meg is valósuljon.

És ha már az elme bajainál tartunk, érdemes a felejtésre is emlékeznünk, hiszen mindannyian küzdünk azzal, hogy mennyi fontos és jó rostálódik ki az agyunkból, míg a nem túl lényeges dolgok elégedetlen terpeszkednek gondolataink között.

Miután az elmének sok hibáját a fejére olvastuk, mégiscsak oda juthatunk, hogy a megoldást is ő maga szolgáltatja, ha akarja. Az elme, és vele az ember, akkor válik felnőtté, ha éretlen csapongásai után megtanul koncentrálni. Ennek a képességnek a fejlesztéséhez már az

is hozzájárul, ha a ellazulva igyekszünk összpontosítani, mert a test ellazulásakor mentális szinten is befogadóbbá válunk. Érdemes megfontolni, hogy arra emlékszünk jobban, amihez valamilyen gondolatunk kötődik. Minél több gondolatot küld egy erős agy figyelmünk tárgya felé, annál szorosabb kapcsolat fűzi majd a megjegyzendő dologhoz.

Meglepő lehet, de a gondolatok szinte önálló lényeknek tekinthetők. A durvábbak és a finomabbak is a saját társaságukat keresik: így egy már magunk előtt is szégyellnivaló gondolat magához vonzza hasonszórú, nem túl szimpatikus társait, míg a jó, tiszta, nem ítélező gondolatok szintén hasonló természetű barátokat hívnak. Érdemes tehát – nem kis önfegyelemmel – ügyelni arra, hogy a lelkünk szava szerint eleve rosszindulatú, negatív gondolatot a lehető leggyorsabban állítsuk meg. A jó gondolatok, bármilyen kicsik is, erősítik egymást – ahogy a kancsóban is összegyűlik szép lassan a víz, ha cseppenként kerül is bele. Az élet tudatos átalakításának egyik eszköze ez a kis titok: ha az elérni vágyott jóra, például jobbik önmagunkra vagy egy erényre összpontosítunk, akkor az szinte megszokott mentális formává válik, testet kap, és így beépülve – hasznára magunknak és másoknak – hamarosan kifelé is hatni fog.

Takács Mária – Grúsz Róbert

Ajánljuk

Egy éjszakás kaland... Múzeumok Éjszakája 2013. június 22.

Ahogy 2003 óta minden júniusban, idén is megrendezik a Múzeumok Éjszakáját. Az állandó és időszaki kiállításokon kívül különleges rendezvényekkel is készülnek az intézmények. A múzeumok néha igazán merész programokkal kapcsolódnak a megszokott tartalomhoz, ezzel is jelezve, hogy nem csupán a régmúlt idők tárgyainak lerakatai, hanem sokkal inkább a jelen inspirálóként szeretnének megjelenni. Így egészülnek ki a tárlatok pl. divatbemutatókkal vagy kortárs zenei estekkel is.

Már kora délutántól találunk programokat, pl. a Petőfi Irodalmi Múzeumban egy Mesemúzeumot, de szabadtéri események is szép számmal akadnak, akár mindjárt a város szívében, a Hősök terén. A részletes programokról, tudnivalókról június elejétől tájékozódhatunk a rendezvény központi honlapján, vagy közvetlenül az érdeklődésünkre számot tartó, illetve a már megkedvelt múzeumaink honlapjain.

Bátran válogassunk kevésbé ismert múzeumok, kiállítóhelyek kínálatából is, ahol nem a sorban állásra megy el az időnk... és mi magunk is felfedezhetünk hozzánk közel álló kincseket, akár a kerületi helytörténeti múzeumban is. Kellemes közismereti kalandozást éjnek évadján!

További információk: <http://muzej.hu>

GYŐR

FILO-PONT, Kálóczy tér 15.

FILO filmklub: Truman show
2013. június 11. kedd, 18.00

A film egy zseniálisan kiagyalt történeten alapul: Truman Burbank az első olyan gyerek, akit egy cég fogadott örökbe, egy tv-csatorna, és születésétől kezdve kamerák előtt zajlik az élete. Ám Truman idővel egyre több mindenre jön rá...

Belépődíj: 600 Ft, kedvezménnyel 500 Ft.

Zenekuckó
2013. június 30. vasárnap, 10.00

Játék a dalok szárnyán
Témánk: Barangolás a természetben
Zenei képességeket, mozgást, képzeletet, kifejezőkészséget fejlesztő alkalmak, hangszerekkel kísért nép- és műdalokkal, kézműves-foglalkozással.

Belépődíj: gyermekeknek: 800 Ft. Testvéreknek kedvezmény!

SZEGED

Concordia Kultúrműhely, Szivárvány utca 3/a

Az egyiptomi festés – workshop
2013. június 25. kedd, 18.30

A jelentkezők egy-egy óegyiptomi motívum (plakett) festését próbálhatják ki, közben megismerve annak szimbolikus jelentését is.

Belépődíj: 2000 Ft, amely magában foglalja a megfestett és hazavihető kisplasztika anyagköltségét is.

Azt mondták... a humorról

„Az embernek két lába és egyetlen humorérzéke van. Ha választani kell, jobb elveszíteni az egyik lábát.”

(Charles Lindner)

„Akinek humora van, mindent tud. Akinek nincs, az mindenre képes.”

(Peterdi Pál)

„A nevetés és a sírás egyaránt megfelelő válasz a frusztrációra és a kimerültségre. Én magam a nevetést preferálom, hiszen kevesebb tisztítást igényel.”

(Kurt Vonnegut)

„Különös tény, hogy az emberek sohasem annyira ésszerűek, mint amennyire komolyan veszik önmagukat.”

(Oscar Wilde)

„Humorban nem ismerek tréfát.”

(Karinthy Frigyes)

„A nevetés a lélek csillanása.”

(Thomas Mann)

„Minden valódi humor ott kezdődik, ahol már nem vesszük annyira komolyan magunkat.”

(Hermann Hesse)

„Ha önmagunkon nevetünk, filozófusként viselkedünk, ha hibáinkat, gyengeségeinket kinevetjük, ez lazít és elvesz a helyzet drámaiságából, és így felül tudunk emelkedni az élet tragikomikusságán.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Ha nem lenne humorom, hajnalig viraaszthatnék az eltaposott önérzetem ravatalánál.”

(Szilvási Lajos)

„A fantáziát kárpótlásul kaptuk mindazért, amik nem vagyunk, a humorérzéket pedig vigasztalásért, amik vagyunk.”

(Széchenyi Zsigmond)

„A tréfa egy pillanat, de egész órára hangulatot ad.”

(Maxim Gorkij)

„A humor a bölcsök esernyője.”

(Erich Kästner)

„Aki komolyan veszi saját búját, baját, leleddzen bármiben is, az abba bele fog nyomorodni, bele fog pusztulni. Súlytalanná kell tenni a keservet, és azzal máris kihúztuk a balsors méregfogát. A spontán humorral reagáló, önmagával ironikus ember lelke felszabadul. Azt a továbbiakban már senki és semmi nem vetheti rabigába.”

(Reményik László)

„A vidámság minden erény anyja.”

(Johann Wolfgang von Goethe)

„A humor a méltóság támasza, fölényünket hirdeti azzal szemben, amit a sors ránk mér.”

(Romain Gary)

„Gyakran segít ott egy tréfa, ahol a komolyság ellenállását kell legyőzni.”

(Platón)

„A nevetés olyan seprű, amellyel lesöpörjük a szív pókhálóját.”

(Mort Walker)

„Nagy adomány a humor, mely mindent megment. Mihelyt megjelenik, ingerültségünk és sértődésünk elillan, és helyükre derűs szellem lép.”

(Mark Twain)

„Akinek nincs humorérzéke, az kicsinyke vétkeket se tud megbocsátani. A humorérzék tehát etikai jelentőségű.”

(Ancsel Éva)

„Jóízű, derűs kacagással csakis a mélységesen jó lélek tud nevetni.”

(Nyikolaj Vasziljevics Gogol)

„A nevetés sokkal jelentősebb és mélyebb, mint gondolják. Nem az, amelyet ideig-óráig tartó ingerültség, vagy a betegesen epés hajlam, jellem szül; nem is az a könnyű nevetés, amely az emberek üres szórakoztatására, mulattatására szolgál – hanem az a nevetés, amely az ember derűs természetéből fakad.”

(Nyikolaj Vasziljevics Gogol)

„A humorral gyakran az élet legszörnyűbb vihara is megenyhül. Ha tudsz nevetni, nem számít, mennyire fájdalmas helyzetbe kerültél, túl fogsz rajta jutni.”

(Bill Cosby)

„Ha be akarsz pillantani az emberek lelkébe és meg akarsz ismerni valakit, ne azt figyeld, hogyan beszél, hallgat, sír, vagy hogy megmozgatják-e a nemes eszmék, hanem azt, hogyan nevet. Aki szívből tud kacagni, jó ember.”

(Fjodor Mihajlovics Dosztojevszkij)

„Az öröm komoly dolog – halálosan komoly. Nem azért van kevés örömünk, mert komolytalanok vagyunk?”

(Ancsel Éva)

„Aki semmin sem tud nevetni, éppen úgy nem uralkodik az életén, mint az, akit – mert nem tud magán uralkodni – minden nevetésre ingerel.”

(Rudolf Steiner)

„Ahhoz, hogy egy nép fia a földi dolgok fonásán jóízűen, bölcsen nevetni tudjon, sok intelligencia, nagy kultúra és számtalan megpróbáltatás kell.”

(Kosztolányi Dezső)

Filozófia mint életmód

A másik emberrel általában a világon semmi más bajunk nincs, csak az, hogy ő másik. Neki is látunk többnyire, hogy ezen változtassunk. Megpróbáljuk saját képünkre formálni, ami már az istennek sem sikerült, de abból azért annyi baj nem származott, mint a mi hasonló kísérleteinkből. Ehhez a művelethez ugyanis éles faragószerszámok kellene, kegyetlen csonkítások és protézisek. Tudom, hogy lehetetlen, de van egy parancsolat, melynek betartását nem tartanám utolsó dolognak. Az pedig így hangzana: „Ne állítsd magadat bálványként mások elé, s ne kívánd, hogy előtted hódoljanak!”

Ancsel Éva

FILOZÓFIAI KVÍZ

Júniusi feladványunk *mindennapi győzelmeinkről:*

1. Mit jelenthet a következő Seneca-idézet? *„Ha el akarsz menekülni az elől, ami szorongat, nem máshol kell lenned, hanem másnak.”*

- a) Az álruha már az ókorban is hatásos eszköz volt arra, hogy ki lehessen bújni a felelősségre vonás alól.
- b) Légy különleges, tűnj ki az emberek közül. A hírességekre, celebekre nem vonatkoznak olyan szigorú etikai szabályok, ők mindig kivételek és kiváltságosak.
- c) A nehézségek oka nem a körülményekben, hanem saját hibáinkban keresendő. Ha a hibáinkon nem változtatunk, akkor mindenhol hasonló következményeket fognak szülni. A menekülés nem hoz valódi megoldást.
- d) Az a fontos, hogy az embert ne lehessen kiismerni. Ha minden helyzetben másként viselkedsz, akkor valódi szándékaid rejtve maradnak, és így senki nem tud sarokba szorítani.

2. *„Ha egy ember ezreket és ezreket tud legyőzni a csatában, míg egy másik le tudja győzni önmagát, bizony a másodiké a nagyobb dicsőség. Mert az önmagunkon aratott győzelem a legnagyobb győzelem...”* (Buddha) **Mi kell ahhoz, hogy saját korlátainkat felülmúljuk?**

- a) Nem a hibáinkat kell legyőzni, hanem azt a téveszmét, hogy hibáink vannak. Ha ezt belátod, szabadon kibontakoztathatod a benned rejlő képességeket.
- b) Erős hit. Ha háromszor hangosan kimondjuk, hogy miben hibáztunk, akkor ezzel mágikus védelmet formálunk magunk köré, és így az adott hiba már nem tud közel férkőzni hozzánk.
- c) Ez csak akkor sikerülhet, ha aszkétaként visszavonulunk az életből, és minden időnket a belső fejlődésnek szenteljük.
- d) Az energiát nem a hibák elleni harcra kell összpontosítani. A hiba tudatosítása után meg kell találnunk azt a megoldást, amely kiváltja a helytelen tettet, és a gyakorlás révén meg kell erősítenünk magunkban a jót.

3. **Mi lehet a magabiztosság forrása?**

- a) A magabiztosság a társadalmi ranglétrán betöltött pozíciótól függ, azaz minél gyakrabban győzünk mások felett és teperjük őket magunk alá, annál magabiztosabbak leszünk.
- b) Az objektív önismeret nélkülözhetetlen a magabiztossághoz. Ismernünk kell azokat a pozitív tulajdonságainkat, amelyekkel győzhetünk az élet próbáiban.
- c) A többiek rólunk alkotott véleménye a reális önértékelés, és így a magabiztosság alapja is, ennélfogva tökéletesen elég, ha tetszünk vagy megfelelünk másoknak.
- d) A valódi magabiztosságot sok-sok találomra való próbálkozás, hibázás és a hibák utáni bocsánatkérés, sok megérdemelt szenvedés és a mélypontok utáni hosszú kiheverés, majd újbóli magunkra találás érleli meg.

4. **Hogyan fejeződhet be Mark Twain gondolata? *„Valójában az a bátor ember, ...”***

- a) *... akit hajt a vágy, hogy olyan dolgokat tegyen meg, amit előtte még senki más.”*
- b) *... aki senki előtt nem fél kifejezni azt, amit a pillanatnyi érzései diktálnak.”*
- c) *... aki nem gondolkodik. A gondolkodás a cselekvés halála.”*
- d) *... aki ellenáll a félelemnek, aki legyőzi a félelmét – nem pedig az, akiből hiányzik a félelem.”*

Írd meg nekünk tippjeidet az elehir@ujakropolisz.hu e-mail címre! A helyes megfejtők között jegyeket sorsolunk ki, amelyek beválthatók egy tetszés szerinti programunkra.

MÁJUSI KVÍZÜNK HELYES VÁLASZAI
A KÖVETKEZŐK: 1. D, 2. D, 3. C, 4. A